

Országgyűlés Hivatala

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Irományszám: T/11641.

Érkezett: 2004. SZEPT. 29.

Képviselői önálló indítvány!

Törvényjavaslat kezdeményezése

Dr. Szili Katalin asszonynak
a Magyar Országgyűlés elnökének

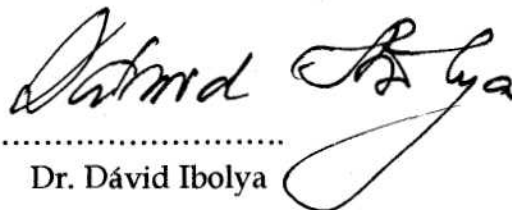
Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

Mellékelten - a Házszabály 85. § (2) bekezdése alapján - benyújtom a *Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelőségéről* szóló 1997. évi LXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat társadalmi-gazdasági és szakmai körülményeit bemutató indokolását mellékelten csatolom.

Budapest, 2004. szeptember 27.

.....
Dr. Dávid Ibolya

2004. évi ..... törvény

a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény módosításáról

1. §

A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 7. §-a az alábbiak szerint módosul:

„7. § (1) A miniszterelnök, illetőleg a Kormány a köztársasági elnök útján az Országgyűlés elnökéhez intézett írásbeli nyilatkozatával – legfeljebb harminc nap lemondási idő megjelölésével – bármikor lemondhat megbízatásáról. A köztársasági elnök legkésőbb a nyilatkozat kézhezvételétől számított harmadik napon köteles továbbítani a lemondó nyilatkozatot. Az Országgyűlés elnöke legkésőbb a nyilatkozat kézhezvételét követő ülésnapon tájékoztatja az Országgyűlést. A lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges.

(2) Ha a Kormány lemondására az Alkotmány 39/A. §-ának (5) bekezdése alapján kerül sor, a lemondás azonnali hatályú.”

2. §

Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba.

INDOKOLÁS

A miniszterelnök nemrégiben történt lemondása hozta felszínre azt a jogbizonytalanságot, mely az Alkotmány, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény rendelkezései között mutatkozik. A hatályos szöveg nem koherens az Alkotmány

előírásaival és a jogállási törvény más rendelkezéseivel sem azáltal, hogy a 30 napos - kötelezően betartandó - lemondási időt ír elő a miniszterelnök és egyben a Kormány számára. A módosítás a „legfeljebb” kifejezés közbeiktatásával ezt a kötelező 30 napos lemondási határidőt „megnyitja” és a miniszterelnök, illetőleg a Kormány belátására bízva, hogy lemondását - a 30 napos időhatáron belül - milyen hatállyal kívánja előterjeszteni. Kisebb szövegpontosítással a módosítás továbbá igazodik a miniszterek lemondására vonatkozó hatályos szabályozáshoz, mely a miniszterek részére már most is lehetővé teszi, hogy lemondási idejüket belátásuk szerint határozzák meg a 30 napos időhatáron belül és azt bármikor gyakorolják.

A módosítás által beiktatni kívánt (2) bekezdés szabályozza azt a helyzetet, amikor az Alkotmány 39/A. §-ának (5) bekezdése értelmében, ha az Országgyűlés nem szavaz bizalmat a Kormánynak, a lemondás kötelező. Az Alkotmány 39/A. §-ának (3) bekezdése értelmében a Kormány a miniszterelnök útján bizalmi szavazást javasolhat, illetve a (4) bekezdés értelmében javasolhatja, hogy egy adott előterjesztés feletti szavazás egyben bizalmi szavazás legyen. Ha az Országgyűlés ezen esetekben nem szavaz bizalmat a Kormánynak, a Kormány köteles lemondani. Ebben az esetben nyilvánvalóan nem indokolt, hogy a Kormány lemondási idő kikötésével - akár 30 napig - teljes jogkörrel hivatalában maradjon. Ez, a jelenleg hatályos szabályozás alapján nemhogy lehetősége, de kötelessége is. Nem indokolt, hogy egy bizalmát és feltehetőleg kormányzóképes többségét veszített Kormány a bizalom megvonását követően még további egy hónapig teljes jogkörében hivatalában maradjon.

A törvény hatálybalépését - tekintettel arra, hogy bevezetése és alkalmazása különösebb előkészületet nem igényel - a javaslat a kihirdetés napjában határozza meg.